

IMODIUM INSTANT 6 tabletek

Cena: 10,50 PLN

Opis słownikowy

Dawka	2 mg
Opakowanie	6 kaps.
Postać	kaps.
Producent	JANSEN
Rodzaj rejestracji	Lek

Opis produktu

Opis

IMODIUM INSTANT stosowany w objawowym leczeniu ostrej i przewlekłej biegunki. U pacjentów z wytworzoną przetoką jelita krętego preparat może być stosowany w celu zmniejszenia liczby i objętości stolców oraz zwiększenia ich konsystencji.

Przeciwwskazania

U pacjentów z nadwrażliwością na loperamidu chlorowodorek lub na którąkolwiek substancję pomocniczą
u dzieci w wieku poniżej 6 lat,

nie należy stosować jako leczenia zasadniczego: u pacjentów z ostrą czerwonką, u pacjentów z ostrym rzutem wrzodziejącego zapalenia jelita grubego i z bakteryjnym zapaleniem jelita cienkiego i okrężnicy spowodowanym chorobotwórczymi bakteriami z rodzaju Salmonella, Shigella i Campylobacter, u pacjentów z rzekomobłoniastym zapaleniem jelit, związanym z podawaniem antybiotyków o szerokim zakresie działania. Ogólnie, preparatu nie należy stosować w przypadkach, w których należy unikać zwolnienia perystaltyki jelit, z powodu możliwego ryzyka wystąpienia ciężkich powikłań, w tym niedrożności jelit, rozszerzenia okrężnicy i toksycznego rozszerzenia okrężnicy. Leczenie należy natychmiast przerwać w przypadku wystąpienia zaparcia, wzdęcia brzucha lub niedrożności jelit. Leczenie biegunki preparatem Imodium Instant jest wyłącznie objawowe.

Kiedy możliwe jest ustalenie etiologii, gdy jest to uzasadnione (lub wskazane) należy zastosować leczenie przyczynowe.

Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

U pacjentów z biegunką, szczególnie u dzieci, może wystąpić odwodnienie i nadmierna utrata elektrolitów, dlatego należy uzupełniać płyny i elektrolity. Jeżeli po podaniu leku w ostrej biegunce, w ciągu 48 godzin nie obserwuje się poprawy stanu klinicznego pacjenta, podawanie preparatu należy przerwać i skonsultować się z lekarzem. U pacjentów z AIDS należy przerwać podawanie

preparatu w razie pojawienia się najwcześniejszych objawów wzdęcia brzucha. Istnieją pojedyncze doniesienia o przypadkach wystąpienia toksycznego rozszerzenia okrężnicy u leczonych loperamidem chlorowodorkiem pacjentów z AIDS i jednoczesnym zakaźnym zapaleniem okrężnicy wywołanym zarówno przez wirusy, jak i bakterie. U pacjentów z zaburzeniami czynności wątroby preparat należy stosować ostrożnie z powodu zmniejszenia metabolizmu związanego z efektem pierwszego przejścia przez wątrobę. Należy uważnie obserwować, czy nie występują u nich objawy toksyczności ze strony ośrodkowego układu nerwowego. Nie ma konieczności modyfikacji dawkowania u pacjentów z zaburzeniami czynności nerek. Nie należy stosować leku u pacjentów z fenylketonurią.

Działania niepożądane

Dane z badań klinicznych: Działania niepożądane występujące u więcej niż 1% pacjentów z ostrą biegunką: zaparcia oraz suchość w jamie ustnej, wzdęcia z oddawaniem wiatrów, kurcze w jamie brzusznej i kolka. Działania niepożądane występujące u więcej niż 1% pacjentów z przewlekłą biegunką: zaparcia, zawroty głowy oraz nudności, wymioty, ból głowy, wzdęcia brzucha, ból brzucha, kurcze w jamie brzusznej i kolka. Dane uzyskane po wprowadzeniu leku do obrotu: Zaburzenia skóry i tkanki podskórnej występują bardzo rzadko (wysypka, pokrzywka i świąd). Donoszono o pojedynczych przypadkach obrzęku naczynioruchowego, wysypki pęcherzowej, w tym zespołu Stevensa-Johnsona, rumienia wielopostaciowego i martwicy toksyczno-rozplywnej naskórka, a także reakcji alergicznych, i niekiedy ciężkich reakcjach nadwrażliwości, w tym wstrząsie anafilaktycznym i reakcjach przypominających anafilaksję. Bardzo rzadko występują zaburzenia żołądka i jelit (ból brzucha, niedrożność jelit, wzdęcia brzucha, nudności, zaparcia, wymioty, rozszerzenie okrężnicy (megacolon), w tym toksyczne rozszerzenie okrężnicy (megacolon toxicum), wzdęcia z oddawaniem wiatrów i niestrawność. Zanotowano również pojedyncze przypadki zatrzymania moczu, a także bardzo rzadko senność i zawroty głowy. Wiele działań niepożądanych jest częstymi objawami zespołów biegunkowych (dyskomfort i ból w jamie brzusznej, nudności, wymioty, suchość w jamie ustnej, zmęczenie, senność, zawroty głowy, zaparcie, wzdęcia z oddawaniem wiatrów). Często objawy te trudno jest odróżnić od działań niepożądanych stosowanego leku. Podczas stosowania preparatu Imodium Instant u niektórych osób natychmiast po jego użyciu wystąpiło uczucie pieczenia lub klucia języka.

Dawkowanie i sposób podawania

Tabletkę należy położyć na języku, poczekać aż się rozpuści i połączyć ze śliną. Nie jest potrzebny płyn do popicia. Dorośli i dzieci w wieku powyżej 6 lat:

Ostra biegunka: początkowa dawka - 2 tabletki (4 mg) dla dorosłych i 1 tabletkę (2 mg) dla dzieci; a następnie 1 tabletkę (2 mg) po każdym kolejnym luźnym stolcu.

Przewlekła biegunka: początkowa dawka wynosi 2 tabletki (4 mg) na dobę dla dorosłych i 1 tabletkę (2 mg) na dobę dla dzieci; tę początkową dawkę należy zmodyfikować aż do momentu uzyskania od 1 do 2 normalnych stolców na dobę.

Dawka maksymalna - 8 tabletek (16 mg) na dobę dla dorosłych i dzieci; u dzieci dawka preparatu musi być dostosowana do masy ciała (3 tabletki/20 kg mc.). U pacjentów z zaburzeniami czynności wątroby preparat stosować ostrożnie.

Skład

Substancją czynną leku jest loperamid chlorowodorek.

Inne składniki leku to: żelatyna, mannitol, aspartam, kompozycja smakowo-zapachowa miętowa, sodu wodorowęglan.